

lig viden. De ligger inde med en viden om, at 62 par sandsynligvis lever under omstændigheder, der må betragtes som kriminelle, og når vi lever i et retssamfund, har vi en forpligtelse til at undersøge, om det virkelig er sådan, det forholder sig.

For det tredje ønsker vi at finde ud af, om de par, der får afslag på ægtefællesammenføring, ender med at leve deres liv et helt andet sted og måske i meget mindre trygge rammer, end den herboende har været vant til. Hvis der er tale om en dansk statsborger, har vi jo som samfund en forpligtelse til at være med til at beskytte den pågældende, og vi vil altså finde ud af, om de mennesker ender med at leve deres liv i eksempelvis Malmø eller Pakistan eller et helt tredje sted i verden.

Kl. 21.15

Jeg håber, at ministeren vil ulejlig sig med at svare på to spørgsmål. Det ene er: Hvor mange af de par har rent faktisk krævet fortrolighed eller anonymitet? I sin tid var det sådan, at i det øjeblik, der kom et ungt menneske og sagde: Jeg ønsker ikke familiesammenføring, fordi der er tale om et tvangsægteskab – ja, så var aftalen, at der ikke blev skrevet i afslaget, at der var tale om et tvangsægteskab, og at det var derfor, man fik afslag. Man fik bare afslag, og så kunne man give papiret til sine forældre derhjemme. Det var det, fortroligheden indebar, men det kan godt være, den nuværende regering har ændret det.

Jeg vil gerne vide, hvor mange der har fået afslag, hvor man som udgangspunkt simpelt hen har sagt til den unge: Vi vil aldrig kontakte dig. Med andre ord: Hvad indebærer den fortrolighed, regeringen har lovet de pågældende unge? Og hvor mange af de 62 par er blevet lovet fortrolighed? Som jeg forstår det, er der faktisk en meget stor del af de ægtepar, der har fået afslag, fordi udlændingemyndighederne har vurderet, at der var tale om et tvangsægteskab, og bl.a. når det drejer sig om fætter-kusine-ægteskaberne, gives der jo automatisk afslag.

Endelig vil jeg gerne vide, om ministeren er klar til at spørge kriminalpolitiet, om kriminalpolitiet vil komme med et forslag til, hvordan man kan undersøge de 62 pars skæbne uden at bryde den eventuelle fortrolighed og uden på nogen måde at gå på kompromis med de unges sikkerhed. Vi forslagsstillere ønsker ingen af delene, vores ønske er alene at være med til at sikre, at der ikke sker de unge noget, og samtidig ønsker vi mere viden om, hvordan udlændinge-

reglerne virker. Selv om vi ikke har det samme udgangspunkt for udlændingepolitikken, må vi trods alt alle sammen have en fælles interesse i at vide, hvordan den virker.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Opfold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 172: Forslag til lov om ændring af lov om Vækstfonden. (Lovmæssige rammer for en ny kapitalstærk venturefond).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 15/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tina Nedergaard (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede her i salen i aften, skal jeg hermed læse hans tale:

Mange siger, at der er penge nok på det danske lånemarked, og det er givetvis sandt. Men hvor megen risikovillig kapital er der? Hvad skal der til, for at de private investorer kommer på banen? Hvor er de fyrtårne, der med en betydelig kapitalmæssig kraft kan vise vejen for de private aktører?

Det danske lånemarked er vokset betydeligt siden starten af 1990'erne, men der var også meget at give af. Danmark har haft et af de mindste markeder for risikovillig kapital. I dag ligger vi i en mellemposition, når vi sammenligner os med resten af Europa, men i de lande, som har Europas største lånemarkeder – Sverige, England og